स छिन्नबन्धद्रुतयुग्यशून्यं भग्नाक्षपर्य्यस्तरथं सर्गः ५
क्षणेन। रामापरित्राणविहस्तयोधं सेनानिवेशं
तुमुलं चकार ॥४९॥ तमापतन्तं नृपतेरबध्यो वन्यः
करीति श्रुतवान् कुमारः। निवर्त्तयिष्यन् विशि
खेन कुम्भेजघान नात्यायतकृष्टचापः ॥५०॥

स इति। स हस्ती क्षणेन सेनानिवेशं सेनायाः स्थानं
तुमुलं संकुलं चकार किं० सेनानिवेशं छिन्नबन्धद्रुतयुग्यशून्यं
छिन्नो द्विधाकृतो बन्धोयैस्ते द्रुताः पलायिता युग्या अश्वा
यस्मिन् स शून्यश्च तं पुं किं० निवेशं क्षणेन भग्नाक्षपर्य्यस्तरथं
भग्नोऽक्षोऽवयवविशेषो येषां ते पर्य्यस्ताः पतितारथा यस्मिन्
तं पुं किं० निवेशं रामापरित्राणविहस्तयोधं रामाणां स्त्रीणां
परित्राणे रक्षणे विहस्ता व्याकुला योधा योद्धारो यस्मिन्
तं ॥४९॥ तमिति। कुमारो ऽजआपतन्तं आगच्छन्तं तं
हस्तिनं विशिखेन बाणेन कुम्भे मस्तकावयवे जघान हतवान्
किं० कुमारः वन्यः वने भवः करी हस्ती नृपतेराज्ञोऽबध्यो
हन्तुमयोग्यइति श्रुतवान् शास्त्रात् ज्ञातवान् पुं किं० कुमारः
निवर्त्तयिष्यन् निवृत्तिं करिष्यन् पुं किं० कुमारः नात्यायत
कृष्टचापः नअति अत्यन्तं आयतं दीर्घं कृष्टं चापं धनु
र्येन सः ॥५०॥